fotbal

ESTE REGULAMENTAR AVERTISMENTUL COLECTIV?

● ARBITRII RĂSPUND: NU! ● AR FI POSIBILĂ O LEGALIZARE A ACESTEI MĂSURI DISCIPLINARE? ● AȘTEPTÎND VIITORUL, SĂ SE RESPECTE... PREZENTUL!

Un cititor din Craiova, Miron Bratu, s-a adresat redacției noastre, ridicînd următoarea problemă: „La începutul celei de a doua reprize a meciului Dinamo—Steaua, arbitrul Otto Anderco a recurs la o măsură cu totul neobișnuită. Scoțînd cartonașul galben și fluturîndu-l atît într-o direcție, cît și în cealaltă, el a dat un AVERTISMENT COLECTIV, pentru joc dur, ambelor echipe. Acest gest al arbitrului a avut urmări pozitive asupra comportamentului celor două formații, jocul intrînd în matca lui normală, după ce în prima repriză începuse să semene cu un fel de corrida. Am constatat, de altfel, că toată lumea, în frunte cu observatorul federal Angelo Niculescu, antrenorul echipei naționale, a aprobat ideea pe care a avut-o Otto Anderco. Dar, bucurîndu-se de efectul acestui avertisment colectiv, prea puțini au fost aceia care și-au pus întrebarea DACĂ EL ARE SAU NU ARE O BAZĂ REGULAMENTARĂ? M-ar interesa răspunsul la această întrebare".

Problema ridicată de cititorul nostru din Craiova ni s-a părut deosebit de interesantă. De aceea, am pus-o și noi mai departe, în lumea cavalerilor fluierului, pentru a putea încadra gestul lui Anderco, în litera și spiritul regulamentului sau... în afara lor.

Trebuie să spunem, de la început, că toți cei întrebați au avut același punct de vedere: măsura lui Otto Anderco, de a da un avertisment colectiv ambelor echipe, NU ARE ACOPERIRE REGULAMENTARĂ. Iată, în această privință, exprimată cît se poate de net, părerea cunoscutului teoretician **George N. Gherghe**, fostul președinte al Colegiului central al arbitrilor:

„Măsura disciplinară luată de arbitrul Otto Anderco este în totală contradicție cu litera și spiritul regulamentului de joc. Avertismentele și eliminările din joc se acordă de către arbitrul de centru în mod individual jucătorilor care se fac vinovați de greșeli specifice luării unor astfel de decizii. NICI UN TEXT DE REGULAMENT, NICI O RECOMANDARE A ORGANISMELOR DE SPECIALITATE NU INDICĂ LUAREA DE MĂSURI DISCIPLINARE COLECTIVE. Și e firesc să fie așa. Oare cu ce s-au făcut vinovați cei doi portari, Haidu și Andrei, comparativ cu ceilalți care mai fuseseră avertizați, pentru a fi și ei penalizați disciplinar? Și apoi este bine cunoscut textul de regulament potrivit căruia un jucător, o dată avertizat, trebuie să fie eliminat dacă se face vinovat din nou de comportare nesportivă.

Temperarea jucătorilor care contravin regulilor de joc trebuie făcută consecvent și hotărît, INDIVIDUALIZAT, cu mijloace regulamentare, în funcție de greșelile săvîrșite. Măsuri de genul avertismentului colectiv sînt în afara cadrului legal al jocului. Ele nedreptățesc pe unii jucători, avantajîndu-i în același timp pe recidiviști. Aș spune că asemenea măsuri evidențiază, de fapt, slăbiciunea arbitrului, fuga lui de răspundere, teama de a lua cele mai potrivite decizii împotriva jucătorilor certați cu disciplina".

Venind din partea autorului unei lucrări în care sînt prezentate și comentate regulile jocului de fotbal, aceste aprecieri clare și categorice ne duc la concluzia că Otto Anderco n-a procedat regulamentar, dînd un **avertisment colectiv**, pentru durități, echipelor Dinamo și Steaua. Pe aceeași poziție, ca și **George N. Gherghe**, se situează după cum arătam de la început, și alți arbitri: **Andrei Rădulescu**, președintele Colegiului central al arbitrilor, **Cornel Nițescu, C. Petrea, C. Manușaride, Vasile Dumitrescu** și, probabil, și ceilalți, dacă sondajul nostru ar fi mers mai departe.

Să considerăm, atunci, măsura lui Otto Anderco ca o încălcare a regulamentului? Dacă ne referim strict la litera lui, nu mai încape nici o îndoială că Anderco a procedat **în afara regulamentului de joc.** Și nici un arbitru nu are acest drept. Dar, toată lumea este gata să recunoască, în același timp, că **măsura lui nu a contrazis spiritul regulamentului, din moment ce a venit în ajutorul jocului, a corectei lui desfășurări ulterioare.** De altfel, unii dintre arbitrii cu care am stat de vorbă, deși nu-i găsesc acoperire regulamentară gestului lui Otto Anderco, par totuși dispuși să-l asimileze cu acela la care trebuie să recurgă, uneori, arbitrii, și anume de a chema la cabine, în pauză, pe căpitanii celor două echipe și a le pune în vedere (tot un fel de avertisment colectiv, dar fără caracterul oficial determinat de arătarea, în public, a cartonașului galben) să respecte regulile de joc, toți expunîndu-se celor mai drastice sancțiuni.

Noi mergem și mai departe, spunînd că măsura pe care a luat-o Otto Anderco, în meciul Dinamo—Steaua, în afara cadrului legal al jocului, ar putea deveni într-o zi o decizie disciplinară încadrată într-o precizare F.I.F.A. De ce n-am întrevedea o asemenea posibilitate, din moment ce **avertismentul colectiv** există, totuși, de pe acum, în alt caz, este adevărat, al obstrucțiilor, al nerespectării distanței de 9 metri la executarea loviturilor libere, abatere mai puțin gravă decît jocul dur?

Dar, pînă atunci, arbitrii găsesc suficiente mijloace de a pune stavilă brutalităților, actelor nesportive, ținînd seama de prevederile actuale ale regulamentului și nerecurgînd, deci, la avertismente colective, ci, așa cum arăta **George N. Gherghe**: **„temperarea jucătorilor care contravin regulilor de joc trebuind să fie făcută ÎN MOD CONSECVENT ȘI HOTĂRÎT, individualizat, cu mijloace regulamentare, în funcție de gravitatea greșelilor săvîrșite".**

Jack BERARIU

După cele două restanțe de duminică și înaintea ultimului joc al turului diviziei A

U.T.A. PUNCTEAZĂ DECISIV, STEAGUL ROȘU ȘI RAPID MIZEAZĂ PE 2 PUNCTE MARI

Mult a fost, puțin a rămas. Un meci și gata! Așadar, încheiem acest sezon competițional, în stil italian sau englez, aproape de Anul Nou. Dar altfel nu se putea. Ne-am angajat în multe competiții: campionatul european, cupele europene intercluburi, preliminariile olimpice și... campionatul intern. Toate la un loc au cerut timp și, bineînțeles eforturi. Dar cine se respectă și vrea, într-adevăr, să intre în concernul fotbalului european trebuie să facă orice sacrificiu, mai ales că unele succese nu ne-au ocolit, dîndu-ne imbold.

Acum, turul campionatului diviziei A se apropie de sfîrșit. „Etapa restanțelor" e pe cale să-și consume ultimul episod (miercuri, la Brașov, cu jocul Steagul roșu — Rapid).

Duminică, la Ploiești și București, au avut loc două partide restanță de „mare calibru". În orașul prahovean, U.T.A., această stimată și iubită U.T.A., simbolul echilibrului, al modestiei și abnegației, și-a mai adăugat o victorie în frumosul palmares, a mai pus o piatră la solida temelie pe care, se pare, își construiește turnul spre titlul de campioană. Oricum, U.T.A. realizează un dublu succes în acest sfîrșit de sezon: la frumoasa comportare din Cupa U.E.F.A. adaugă titlu neoficial, dar atît de onorant, de campioană de toamnă. Într-un moment cînd Petrolul avea nevoie de cele două puncte ca de aer, U.T.A. cîștigă la Ploiești fără dubii și încheie sezonul pe primul loc, cu 3 puncte avans.

Duminică, Petrolul a pierdut din nou pe teren propriu. Încă două puncte planificate nu s-au realizat. Cu acestea, și cu cele două din meciul cu Jiul, ploieștenii ar fi poposit la mijlocul clasamentului și ar fi avut o iarnă liniștită. Dar Petrolul a rămas cu 12 puncte, cu un golaveraj dificil (8—22) și nu se poate mulțumi decît că a venit vacanța la timp.

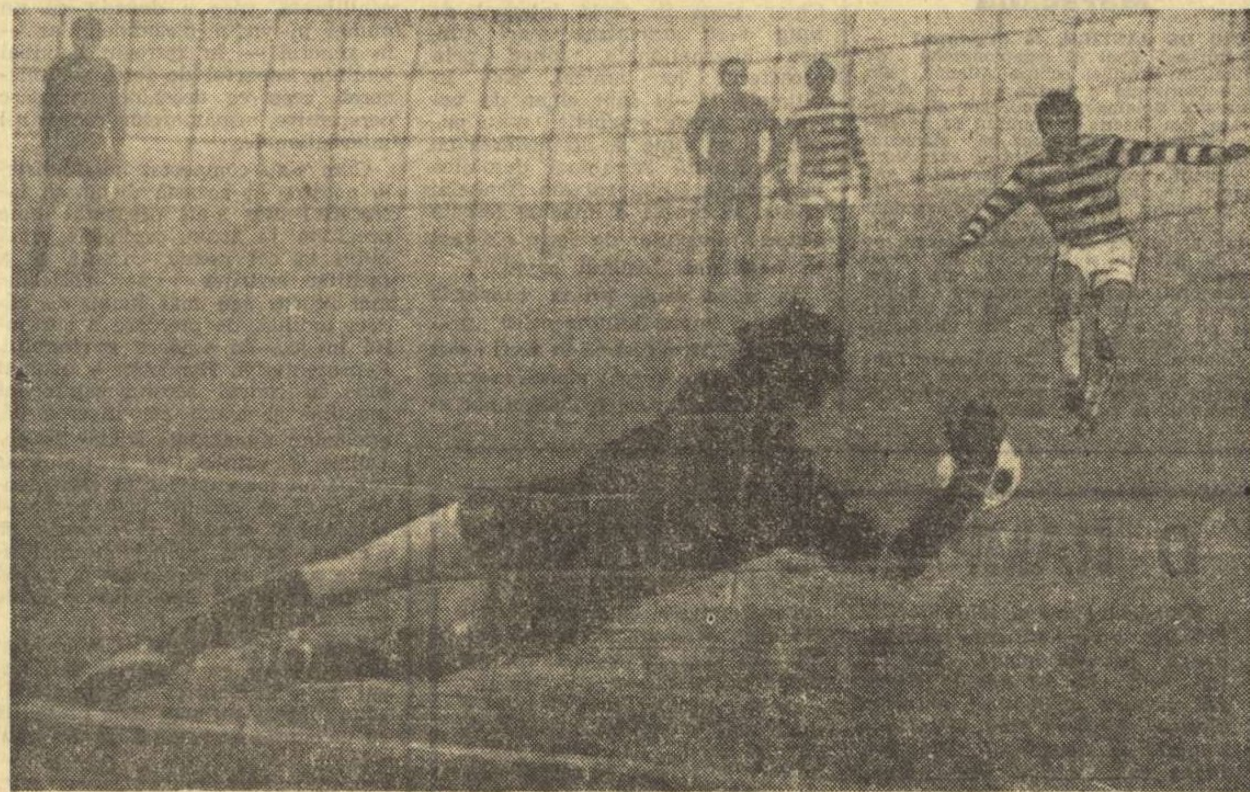
La București, Rapid și-a susținut unul din jocurile pe care conta mult. Din nou a fost greu pentru giuleșteni. Ca și în partida precedentă, cu „U" Cluj, bucureștenii au cîștigat la limită, cu 1—0, printr-un gol înscris în min. 90. Rapidul ne-a confirmat din nou că încheie sezonul destul de greu, cu forțele sleite de bogatul program, dar și cu rîndurile rărite datorită indisciplinei unora dintre jucători. Poate că iarna îi va fi... sfetnic bun în această privință.

Dar, cum-necum, cu punctele luate în fața echipei din Tg. Mureș (o plăcută surpriză a acestui tur de campionat), Rapid le egalează pe Steaua și Dinamo. Deocamdată (pentru că giuleștenii mai au o restanță) cele trei bucureștene — mereu canditate la titlu — ocupă locurile 5—7, la 6 puncte de locul I, pe care-l vizau.

Dar clasamentul va fi „răscolit" (pentru ultima oară în acest an) miercuri, iar schimbările pot fi substanțiale. Meciul de la Brașov (Steagul roșu-Rapid) are o serioasă rază de acțiune, de la locul 10 la 4. Dacă stegarii cîștigă (conform calculelor hîrtiei), ei pot ajunge pe locul 5. Dacă învinge, Rapid urcă pînă la locul 4 și menține contactul cu fruntașii — U.T.A. (22 de puncte), Sport Club (19 p), „U" Cluj (18 p) și F.C. Argeș (18 p). Deocamdată nu se știe ce va fi. Am aflat doar că meciul de la Brașov este așteptat cu un deosebit interes, că elevii lui Proca aflați la Poiana se pregătesc intens.

Constantin ALEXE

P. S. Duminică, la Ploiești și București, au fost acordate două lovituri de la 11 metri. Doi înaintași cu pretenții — Neagu și Grozea — au ratat, aducîndu-ne aminte că o asemenea situație era să ne coste în meciul cu Cehoslovacia.

Moment dramatic pe stadionul Republicii, în meciul Rapid—A. S. Armata. NEAGU execută slab lovitura de la 11 m dictată în minutul 65 și portarul mureșan NAGEL respinge balonul Foto: THEO MACARSCHI

CEEA CE SE CERE PUBLICULUI...

Îmbiați atît de vremea neașteptat de frumoasă și de plăcută pentru acest decembrie, cît mai ales de perspectiva de a urmări evoluția liderului clasamentului în compania echipei locale, aproape 10 000 de ploieșteni (dacă nu și mai mult) s-au instalat duminică în tribunele stadionului Petrolul. Acest aflux de public ne-a convins, totodată, că formația antrenată de Oană și Dridea nu a căzut chiar atît de mult — cum se părea după cifra spectatorilor la meciurile anterioare — în dizgrația iubitorilor de fotbal din localitate.

Trebuie să recunoaștem că, inițial, acest public ploieștean — confirmînd conduita sa pozitivă din întreg sezonul de toamnă, care îl situează pe primul loc în clasamentul „Trofeului Petschovschi" — ne-a produs o bună impresie prin sportivitatea de care a dat dovadă. El s-a manifestat la fel de cald față de echipa din Arad, la ieșirea în teren, ca și față de propria-i echipă, a adăugat apoi entuziasmul său sincer festivității dinaintea începerii meciului.

Din păcate, în timpul desfășurării partidei, atitudinea sa nu a mai păstrat aceeași consecvență. Ineficacitatea atacului gazdelor, greșelile pe care le săvîrșeau în joc fotbaliștii ploieșteni, ca și unele erori de arbitraj au condus la crearea unei stări de crescîndă nervozitate în rîndurile spectatorilor, îndeosebi a celor de la tribuna a II-a. Ea și-a găsit exprimarea într-o suită de fluierături și huiduieli, de apostrofări și chiar insulte, care ne-au lăsat în final un gust amar și ne-au determinat să scădem două puncte din nota acordată publicului, deși o bună parte a acestuia nu are nici un fel de vină pentru cele întîmplate.

Nu intenționăm să scuzăm nici calitatea mai slabă a arbitrajului, nici comportarea modestă a celor mai mulți dintre jucătorii Petrolului. Înțelegem și nemulțumirea spectatorilor ploieșteni pentru incapacitatea echipei favorite de a evita o nouă înfrîngere pe teren propriu. Dar credem că manifestările zgomotoase nu reprezintă — totuși — soluția potrivită în asemenea împrejurări.

Publicul din Ploiești știe la fel de bine ca și noi că echipa locală trece printr-un proces de întinerire, care nu este de fel lin, implicînd deci anumite riscuri. Poate că acest proces este prea masiv, poate că el a devenit și forțuit prin manifestările necorespunzătoare ale unora din vechii titulari, poate că și antrenorii se înșeală în anumite cazuri asupra calităților unor jucători. Oricum, conducerii clubului și secției de fotbal, ca și conducerii tehnice a echipei nu li se poate reproșa lipsa de competență, de interes sau de pasiune.

Ceea ce se poate pretinde suporterilor adevărați ai echipei este ca și ei să manifeste în continuare răbdarea necesară, să nu stînjenească în vreun fel sau să influențeze în rău procesul înnoitor care are loc, să acorde și în viitor credit antrenorilor, cu convingerea că revirimentul nu va întîrzia prea mult să vină.

Constantin FIRĂNESCU

SUCCESE, SATISFACȚII, DAR ȘI OBLIGAȚII

(Urmare din pag. 1)

cesul de pregătire, nivelul de joc și disciplina), relevînd și cîteva inadvertențe prezente în acest eșalon. E vorba de acele secții care n-au inclus în cadrul lor pe antrenorii echipelor respective, și, în primul rînd, e vorba de dilema care persistă la echipele **C.S.M. Reșița, Minerul Baia Mare și C.F.R. Timișoara** (toate din seria a II-a!) unde în scripte este trecut cu normă întreagă un antrenor, iar de echipă răspunde, de fapt, un alt antrenor. Am reținut concluzia acestui referat: **„Divizia B mai are încă pași de făcut pentru a fi cu adevărat eșalonul secund al fotbalului nostru".** Să sperăm că acești pași nu vor fi amînați **sine die.**

Despre activitatea campionatului de tineret-rezerve a vorbit antrenorul federal **Gheorghe Ola.** Referentul a anunțat de la început că federația — intenționînd să întocmească un material amplu, profund — a cerut fiecărei echipe de tineret-rezerve o informare completă despre activitatea din acest sezon. Dar anumite cluburi nu au trimis astfel de informări (cazul Politehnicii Iași și Jiului), iar altele au expediat problema, oferind informări superficiale, incomplete (F.C. Argeș, C.F.R. Cluj, Petrolul, Steaua, „U" Cluj, Universitatea Craiova). Cu tot acest „handicap" referatul a reușit să prezinte esența, indicînd totodată și punctele vitale unde trebuie acționat cu hotărîre și rapiditate pentru un viitor fericit al campionatului cadeților. Pentru că, exceptînd echipele Dinamo, Petrolul, Steaua și „U" Cluj, campionatul de tineret-rezerve a demonstrat, prin evoluția sa, lipsa de interes a secțiilor de fotbal pentru această competiție și crasa întîmplare ce guvernează încă procesul de selecție în alcătuirea acestor echipe, menite să fie rezervorul de talente al fotbalului nostru de performanță. Au fost relevate multe și vechi carențe care ar fi și timpul și cazul să fie înlăturate. Cei prezenți la consfătuire au cuvîntul!...

Această amplă trecere în revistă a turului campionatului a fost completată de referatul **„Noutățile metodice privind forma sportivă"** prezentat de **Cornel Florescu,** și de discuțiile purtate în spirit critic, discuții care au remarcat necesitatea măririi volumului de muncă și tratarea cu înaltă responsabilitate a muncii educative — latură importantă în formarea sportivului cetățean.

★

Ședința de după-amiază a avut drept punct central **„Prezentarea calendarului intern și internațional pe anul 1972; planul de pregătire a lotului A și olimpic pentru campionatul european, pentru jocul cu Danemarca și primele meciuri din preliminariile campionatului mondial; indicații tehnico-tactice pentru noul sezon 1972".** Antrenorul emerit **Angelo Niculescu,** care a expus acest vast program, a precizat, de la bun început, că 1972 VA FI CEL MAI ÎNCĂRCAT AN ÎN ISTORIA FOTBALULUI ROMÂNESC și tocmai de aceea el trebuie tratat cu atenție sporită în planificarea programelor de pregătire, cu seriozitate și exigență în antrenamente, jocuri și viața extrasportivă. **Marile obiective ale anului 1972, care înseamnă trecerea echipei naționale de sferturile de finală, calificarea la turneul olimpic de la München și cîștigarea primelor două jocuri din preliminariile C.M. cu Finlanda la Helsinki și Albania la București,** acordă acum prioritate pregătirii loturilor, ceea ce nu oprește, însă, echipele de club să plece în turnee (dar turnee cu adevărat utile). Avîndu-se în vedere acest program intern și internațional, s-a recomandat o responsabilitate superioară în abordarea noului sezon, indicîndu-se, printre altele, revizuirea loturilor și completarea posturilor deficitare, o pregătire temeinică în stațiuni liniștite, sporirea capacității de efort, stabilirea titularilor în echipe pînă la începerea campionatului etc. După discuțiile la acest punct, consfătuirea de lucru a fost încheiată, seara, de vicepreședintele Federației române de fotbal, **Ion Balaș,** care a tras concluziile necesare și a indicat sarcinile precise pentru dezvoltarea în continuare a fotbalului românesc. **Apreciind că anul competițional 1971 a reprezentat un examen extrem de sever, care a fost trecut cu bine,** vicepreședintele federației a subliniat că **1972 pune în fața tuturor factorilor ce se ocupă de fotbalul românesc responsabilități sporite.** Aceste responsabilități decurg din carențele generale manifestate în campionat (neaplicarea sistematică a presingului în apărare; nesusținerea omului cu mingea și nedemarcarea în atac, arsenalul încă sărac al finalizărilor etc.), dar, mai ales, din premisele importante care se numesc **saltul calitativ înregistrat în 1971 pe plan intern și internațional și noile obiective superioare ale anului 1972.** Și, a fost o concluzie unanimă ACEST AN, 1972, POATE DEVENI ANUL CONSACRĂRII DEFINITIVE A FOTBALULUI ROMÂNESC. Împlinirea acestui deziderat depinde de seriozitatea, de eforturile și perseverența tuturor celor care slujesc și iubesc fotbalul nostru.

O MĂSURĂ-ECOU ȘI SEMNIFICAȚIILE EI

Supărați de eșecul de miercurea trecută al Rapidului — în fața lui Tottenham — spectatorii care au urmărit această partidă au fost și mai supărați de maniera lipsită de fair-play a unora dintre jucătorii giuleșteni, care au dovedit că nu știu să piardă demn, nu știu să accepte sportiv o înfrîngere. Iată pentru ce reacția-ecou a comisiei de disciplină, care la numai două zile de la disputarea meciului a pronunțat suspendarea a doi dintre rapidiștii cu atitudine reprobabilă pe teren — **Răducanu** (a șutat în arbitru!) și **Pop** (eliminat din joc pentru lovirea adversarului) — a fost considerată de opinia publică sportivă un act de justețe.

Este adevărat, s-au mai găsit unii, cu judecată deformată, care au gîndit cam așa: „...i-au bătut englezii, i-au eliminat din Cupa U.E.F.A., au plecat, s-au întors acasă la ei, ce rost mai are acum să-i pedepsești pe rapidiștii vinovați cînd, oricum, adversarii lor nu mai au nimic de cîștigat pe acest plan, ei putînd să nici nu afle de aceste măsuri..."

Unor asemenea „avocați" de cauze strîmbe este cazul să li se spună clar că sancțiunile comisiei de disciplină n-au fost dictate **de dragul englezilor,** ci în numele ideii de sportivitate, de fair-play. **Opiniei publice fotbalistice de la noi i-a fost oferit un act de dreptate sportivă, în care apărată a fost IDEEA. Ideea de sportivitate pe care o are publicul, ale cărui principii au fost lezate miercurea trecută, ideea de sportivitate pe care trebuie s-o respecte toți fotbaliștii.**

Și aici este cazul să deschidem o paranteză. Mai vechi practici (accidentale) au creat falsa impresie, mai ales fotbaliștilor **cu nume,** că „rangul" lor îi ridică deasupra jucătorilor-muritori de rînd atît în ceea ce privește o așa-zisă libertate de a comite mai multe iregularități, de a se comporta nesportiv, cît și în ceea ce privește sancționarea lor, mai „dulce", operînd un favorizant criteriu „in personam".

Ultimul sezon fotbalistic a avut darul să lămurească definitiv pe toată lumea — inclusiv pe jucători — că federația română de specialitate a ajuns la acel grad de înțeleaptă autoritate cînd respinge orice compromis, apărînd ideea de sportivitate.

Jucători de certă valoare, foarte necesari echipelor lor de club, ca și celor reprezentative, au suferit pedepsele reclamate de diferitele lor fapte nesportive. Deși s-au pierdut locuri în clasament, puncte, deși s-au marcat mai puține goluri (vezi cazurile Dumitrache, Tătaru, Dinu) măsurile au rămas — spre cinstea celor care le-au luat — ferme.

S-au marcat mai puține goluri, dar opinia publică fotbalistică, masa de jucători (inclusiv — sperăm — cei direct în cauză) au avut de cîștigat pe planul formării unei adevărate conștiințe sportive.

Nu este totul să dai bine în minge și, în nici un caz, această calitate, sau sumă de calități, nu te absolvă de obligațiile de factură morală care incumbă sportivului. Iar fotbaliștii noștri fruntași n-au în nici un caz în această privință vreun drept la favoruri. Ba, dacă este cazul să vorbim de vreun... regim preferențial, atunci putem spune că celor mai buni fotbaliști (care sînt și cei mai iubiți) — ca Dumitrache, Dobrin, Dumitru, Răducanu, Dinu etc. — le pretindem și pe planul comportării generale mai mult decît altora.

Oricît de simpatic și de drag ne-ar fi Răducanu, nu-i pot fi acceptate niciodată (nici lui și nici altora) ieșiri care nici lui, nici fotbalului nostru nu-i fac cinste.

Marius POPESCU

Răducanu pe banca rezervelor la partida de duminică

TURNEU DE MINI-FOTBAL LA GALAȚI

CJEFS Galați și Consiliul municipal al pionierilor va organiza, timp de trei zile — 22, 23 și 24 decembrie —, un turneu de minifotbal la care și-au anunțat participarea 8 echipe de fotbal (două din București și cîte una din Ploiești, Vaslui, Bacău, Piatra Neamț, Iași și Galați).

Întrecerile au loc în sala ICOR și vor consta în meciuri de cîte două reprize a 30 de minute. Pentru cîștigătorii acestui turneu — cît și ai concursului „Cine știe fotbal, cîștigă", organizat de cluburile Oțelul și Constructorul — se vor acorda premii.

S. TELEMAC, coresp.

„Trofeul Petschovschi"

PLOIEȘTENII PE PRIMUL LOC LA JUMĂTATEA ÎNTRECERII

Competiția sportivității destinată spectatorilor meciurilor de fotbal de divizia A, a stîrnit și în acest an un interes deosebit. La jumătatea drumului, întrecerea dotată cu **„TROFEUL PETSCHOVSCHI"** (cupă transmisibilă oferită de ziarul „Sportul") are în frunte pe... suporterii Petrolului, deși aceștia nu au avut în acest sezon prea multe satisfacții cu echipa lor. Iată de ce, ni se pare cu atît mai valoroasă performanța lor.

1.	PLOIEȘTI	8,75
2.	Craiova	8,57
3—4.	Brașov	8,42
3—4.	Tg. Mureș	8,42
5.	Iași	8,37
6.	București	8,30
7.	Pitești	8,28
8.	Arad	8,14
9.	Cluj	8,13
10.	Constanța	8,00
11.	Bacău	7,62
12.	Oradea	7,50
13.	Petroșani	7,28

Antrenorul federal CORNEL DRĂGUȘIN expune referatul consacrat activității echipelor divizionare B

Mîine, la Brașov

STEAGUL ROȘU — RAPID

Ultimul meci oficial al anului se va disputa mîine, la Brașov, între echipele Steagul roșu și Rapid.

Jocul va fi condus de arbitrul **V. LIGA,** ajutat la linie de **Gr. Bîrsan** și **T. Trofin** (toți din Galați).